

Tribuna Nouă

Abonamente:

Pe un an . 750 Lei
Pe 1/2 an . 390 Lei
Pe 1/4 an . 195 Lei

REDACTIA SI
ADMINISTRATIA
Bulev. Regina Maria Nr.
18. Tipografia „Aradul”
400

INSERTII
se primesc dupa tarit la
Administratia ziarului
si in toate agentiile de
publicitate. 200

3 Lei ex.

ZIAR POLITIC NAȚIONAL
DIRECTOR: ION MONTANI.

3 Lei ex.

Ion Brătianu

— Cu prilejul unei aniversări —

Arad, 28 Martie.

Acei cari nu sunt înregistrați în cadrele vre-unui partid politic și cari, prin urmare, nu sunt siliți, printr'un firesc proces psihologic, să-și falsifice cugetarea asupra oamenilor și lucrurilor au între altele, un avantaj și o satisfacție: avantajul de a-și da seama că în țara aceasta, a tuturor războaielor și defăimărilor, găsești lucrurile așa cum le-a orânduit Dumnezeu pretutindenea, cu înălțările și scăderile lor, — și satisfacția de a putea să drămuiești meritele fiecăruia fără nedreptățirea nimănui.

Căci, întorcându o vorbă curentă, care se aruncă în focul pătimășilor înțelepti de partid sau în accesele de paraponisă ale unora, putem spune că țara aceasta a noastră a avut oameni mai mult decât noroc sau, mai bine a avut norocul să aibă oameni cari s'o ducă prin labirintul încercărilor ce i le-a hărăzit soarta.

Unul dintre aceștia, cel mai reprezentativ, și prin calitățile ce însușește și prin legătura ce face cu trecutul, își serbează azi al șasezecelea an al vieții sale. Este bărbatul politic care conduce azi destinele țării în calitate de șef al guvernului, d. Ion Brătianu.

Nici-un român nu poate lăsa să treacă această zi fără să-și îndrepte un gând bun spre acest om politic de al cărui nume se leagă istoria țării românești de pe la mijlocul secolului trecut și care reprezintă o activitate desfășurată într-o ascendență intensitate până la apoteoza anului 1918.

Cea mai persistentă figură a generației dela 1848, — generația care a marcat, prin sacrificiile ei, adevărata democratizare a societății românești — este a lui Ion Brătianu, tatăl, care rămâne în rândul întâi al genei politice, pregătind și realizând în mod fericit războiul independent dela 1877 și întărind în urmăreala socială de mijloc, care singură putea constitui pe atunci o democrație conștientă.

A urmat, dela moartea lui Ion Brătianu tatăl, un spațiu de timp, în care primul ministru de azi, s'a adăpat dela școala vremii, dela aceea generație de academicieni politici, jurămintu oratori și cugetători, jurămintu consuli și oameni de știință, căreia împrejurările le-au permis, timp de vre-o câteva decenii, să transforme viziunea politică românească într-o mișcătură a parlamentarismului englez. Această generație de aristocrați ai intelectului și cugetării, în fruntea căreia străluciau ca niște lăcuferi Lascar Catargiu, Dimitrie Sturdza, Maloirescu, Petre Carp, Al. Djuvara și mulți alții dacă n'a avut meritul de a scoate politica țării din tîg-ul puterilor centrale, în care o aruncase împrejurările, a avut însă darul de a pregăti și de a forma prin școala politică ce au făcut-o, putea de adaptare de mai târziu a poporului nostru la marea, adevărata și singura democrație a vremii: împroprietărirea și votul universal, reforme pe cari nici azi nu le au pozele pretinse mai vechi și mai culte.

În această etapă, care era și aceea a pregătirii pentru realizarea idealului național, a răsunat, pentru întâia dată în Parlament, glasul, — dela început autorizat al aceluia ce avea să devină în curând, trecând

biruitor peste împrejurări, șef al partidului liberal, prim-ministru și, peste zece ani, în același calitate să semneze documentul care avea să rupă hotarele în cari nu mai încăpea sufletul românesc.

Această ascensiune fulgerătoare a evenimentelor istorice au găsit în Ion Brătianu un pilot înzestrat cu toate însușirile: neînfrânta credință atavică pe care o imprimă natura în vârstarele generațiilor alese, voința ce i-o însușia o superioară ambițiune rezultată din conștiința țării poporului românesc și probitatea sufletească ce i-a asigurat respectul adversarilor.

Dacă soarta a voit ca el să fie ales, dintre toți, bărbatul politic care să aibă rolul oficial de cinstite în evenimentele ce au precedat și realizat idealul național, Ion Brătianu nu este mai puțin omul de azi. Este, trebuie s'o mărturisim, unul din puținii oameni de Stat care nu se scoară în netrebnicia luptelor politice așa cum se dau azi, și care privește dela înălțimea superiorității sale morale, numai posibilitățile viitorului.

Ne facem o datorie să aducem, odată cu toți românii, omagiile noastre omului politic ce intră pe pragul bătrânelor fericite și despre care putem spune, ca psalmistul: Fericiti cei fără prihană în cale, cari umblă în legea Domnului...

Rusia și propunerile Germaniei

„Deutsche Allgemeine Zeitung” afirmă că sferile conducătoare din Rusia, sunt extrem de alarmate de caracterul propunerilor germane, interpretându-le ca începutul realizării unui plan pentru crearea frontului unic antibolșevic al marilor puteri.

Redeck a publicat în „Lewestian” un articol în care spune că în caz de înțelegere pe baza propunerilor germane, Rusia va trebui să se pregătească pentru orice eventualitate.

CUM SE MOARE

IV.

Luna Ianuarie a fost aspră. Alci murcă, nici pâine și nici foc în casă. Alci de Morisescu au îndurat o mizerie neagră. Femeia e spălătoare, bărbatul zidar. Locuiește la Batignolles, strada Cardinet, într-o casă neagră, care împuște toată mahalava. Odaia lor la catul al cincilea, e așa de dărăpănată, încât ploaia, intră prin crăpăturile tavanelor. Și tot nu s'ar plânge, dacă Charlot al lor, un copil de zece ani, n'ar avea nevoie de o hrană bună ca să ajungă om.

Copilul e plâpând, un nimic îl doboară la pat. Când se ducea la școală, dacă voia să învețe toate deodată, se întorcea acasă bolnav. Încolo, foarte deștept, un ștrengar drăguț care vorbea ca un om mare. În zilele când n'au pâine și-i dea, părinții plâng ca dobitoacele. Cu atât mai mult că copilul mor ca muștele în toată casa, atât de nesănătoasă.

Pe străzi se sparge gheața. Tatăl s'a tocmnit și el; sfărâmă gheața cu târnăcopul și seara duce acasă doi lei. Până o fi să înceapă lucrul iar la binale, are cel puțin cu ce să-și ducă zilele de azi pe mâine.

Dar, într-o zi, întorcându-se acasă, găsește pe Charlot în pat. Mama nu știe ce are. Îi trimite la Courcelles, la mîșușă care e telăceasă, să vadă dacă nu găsește vre-o vestă mai caldă decât blaza lui de până în care tremura de frig. Mătușa nu avea decât ențușe vechi de bărbat, prea largi, și mititelul s'a întors rebegit, amestec par'că ar fi fost băut. Acum stă culcat pe

NOTE

Să ne întărim granițele

Arad, 27 Martie

Ne-am mai ocupat în coloanele acestui ziar de felul cum ar trebui să-i creem patriei noastre granițe vii, statornice și nebiruite. Am fost și suntem pentru întărirea prin toate mijloacele a elementului românesc din zona frontierelor noastre. Nici un sacrificiu nu trebuie făcut pentru România din apropierea hotarelor să fie legată sufletește și materialmente de sufletul și de viața României întregite.

Să li se dea privilegiul chiar! Orice privilegiu va fi mai prijos de serviciu pe cari aceste elemente conștiente le pot aduce țării în zile de primejdie.

Satele românești de pe frontieră trebuie transformate în vii cetăți ale României. Tere-nurile disponibile să fie împărțite între țărani, pentru ca aceștia să fie și mai puternic legați de soarta patriei lor.

Prin întărirea elementului românesc, prin luminarea și întărirea acestui element, vom face țării noastre granițe până la cer.

Acolo unde pământul disponibil permite, să colonizăm elemente românești, dintre zecele de mii de refugiați din Banatul sârbesc sau din Macedonia grecescă.

În împrejurările de astăzi și de mâine, avem nevoie de granițe vii. Munca noastră, avuții noastre nu vor fi apărute decât de cetățile indisolubil legați sufletește de viața acestei țări. Numai când vom umplea deplin cu vitalitatea noastră pământul cuprins între noile noastre granițe, numai atunci ne vom putea simți stăpîni totali pe aceste meleaguri cari așteaptă să fie transformate în rațiuni pămîntesti de munca noastră d'întoarcere și de inteligență noastră înaltă.

Să provocăm în zona frontierelor noastre acea întrecere nobilă între diferitele comune românești cari să ne ducă un pas înainte în lupta noastră de mai bine. Orice element de valoare trebuie încurajat din toate puterile pentru ca să-și facă până la capăt drumul învingătorilor. Cite nu se pot face printre o stăruință de fier, când e vorba de interesele mari ale neamului? Ridicarea morală și materială a țărânilor, ar fi eul să fie lozinci strădănilor noastre de ficcare zi. Preotul și dascălul și celălți intelectuali ai satelor, să facă tot ce le stă în putere ca element românesc să se ridice puternic și plin de avânt din vâlcele vaste ale întunericului.

Să creștem granițele până la cer pentru țara aceasta care zace pe temelii adate în sângele a sute de mii de viteji.

Vremea taie și trece. Să ne oțelim zi cu zi pentru toate sfiorările și pentru toate primejdii. Numai așa ne vom arăta vrednici să stăpînim aceste pămînturi cucerite prin jertfe fără număr!

Cum a văzut contele Tisza în toată războiului

Interesante destăinuirii făcute de ministrul de externe al Ungariei

Arad, 28 Martie

Ziarul „Neue Freie Presse” din Viena, publică într'un număr recent o serie de aprecieri și destăinuirii asupra fatidicului conte Ștefan Tisza, datorite actualului ministru de externe ungar, d. Gustav Gratz. Cel mai interesant capitol în seria destăinuirilor, este pentru noi, acel cu păreri lui intime asupra problemei românești de atunci a Transilvaniei. Aceste păreri se găsesc precizate în mai multe fragmente epistolare din corespondența contelei Tisza.

Iată cum ni le resumă dnul G. Gratz:

Un mare spațiu ocupă în corespondența contelei Tisza chestiunile privitoare la *tratatul naționalităților*. În această privință se pare, că organele subalterne numai cu greu și dovedindu se mereu recalcitrante, au convenit să-i respecte intențiunile. Impotriva unui inspector școlar el se rostește — după cum apare dintr'o scrisoare — puțin măgulitor, caracterizându-l pe acesta ca apăsător al celei categorii de funcționari, bine-intenționați de altfel, cari vâncează „serviciile” ieftene, lipsiți de judecată și de tact și aducând astfel numai pagubă în niște locuri expuse ale țării. „Ori ne place ori nu”, adaugă contele Tisza, naționalitățile locuitorilor în acest stat au tot dreptul să-și desvolte liber cultura lor proprie. În așezarea asta a naționalităților noi nu trebuie să vedem o atitudine dușmănoasă și nu trebuie nici să-i stăruim prin sicane.

Deosebit de temeinic se preocupă el în scrisorile sale cu *tratatul românilor din Transilvania*. Întelegând pericolul unei eventuale atașări a României de partea Antantei, contele Tisza se complăce statornic într-o atitudine defensivă împotriva străduințelor, ce — porțind din partea germanilor — voiau să-l determine să acorde o formă de autonomie Transilvaniei, ori, după ce acest gând a fost categoric abandonat, să se hotărască a completa cabinetul său cu un ministru de naționalitate română. Tisza se face foarte să dea toate asigurările, că soluțiile de această natură sînt cu neputință de preconizate, deoarece, deoparte sînt imposibile de conceput din punctul de vedere al întregii structuri a statului ungar, iar de altă parte, fiindcă ele nici n'ar avea vre-un scop.

deci fiind realitatea, că România s'ar da de partea puterilor centrale numai în cazul, când norocul războiului s'ar inclina și el în mod definitiv înspre ele. — într'un asemenea caz, însă, România, va face acest lucru fără să mai fie seamă dacă în Ungaria au fost ori nu realizate anumite reforme de ordin intern.

„Să credem într-o colaborare din partea României înainte de-a fi reputat noi victoria asupra rușilor” — spune el — „este să ne facem o iluzie ce are să se îndepărteze din fața noastră pe măsură ce vom alerga mai mult după ea”.

El era deplin învoit să facă românilor din Ungaria concesii de ordin limbic, dar din considerații cu totul de altă natură. „Când m'as decide să atac chestiunile acestea”, scrie el contelei Czernin la București, „ar trebui să obțin întâi de fapt pacea în interiorul țării. Aceasta este și rămâne pentru mine adevărata țintă a întregii acțiuni războinice”.

Din aceste confesiuni postume se desprinde personalitatea celui mai mare bărbat de stat pe care l-a avut Ungaria în timpul războiului, așa după cum opinia publică românească de aci și de peste Carpați a cunoscut-o și înțeles-o totdeauna.

Simțim fiorii fatalității, când contemplăm atîta orbire a unui om de geniu, atîta lipsă de pătrundere a universalelor ținte pentru cari s'a dat războiul. Numai cultul nedreptății și iusticiul medieval al oprimmării altora, au putut să jese un pănjenis atât de des asupra unui suflet, săturat de altfel de toate preceptele sociologiei.

Cât de rău ne-a cunoscut, atât pe ardeleni cât și pe frații noștri din vechea țară, acest mare naiv al situației, „providențial ungar” și totuși un factor, prin negațiune, al triumfului dreptății. Popoarele chemate în scena lumii de glasul destinului nu li se dau libertățile cu lingurita, ci el așa avea de gând să le dea și după ce s'ar fi realizat absurdul vis al supremației de rasă cel anima.

FOILATON

Apoi o întreabă la rândul lui:

— Sunteți înscrisi la biroul de binefaceri? — Nu, domnule... Eram îndestulați vara trecută. Iarna ne-a omorât.

— Cu atât mai rău! Cu atât mai rău!

Și făgăduiește să se mai întoarcă. Doamna Bonnet imprimă un franc pentru farmacie. Cu cei doi franci ai lui Marisescu s'a cumpărat puțină carne, carburi de pămînt și o lumânare. Noaptea dintr'între trece cu bine. N'au lăsat focul să se stingă. Bolnavul, adormit par'că de căldura cea mare, numai vorbește. Mănușile-i ard. Văzîndul zdrobit de friguri, pămîntul se liniștește și, a doua zi, rămân uluși, cuprinși de spaimă, când doctorul dă din cap în fața patului, cu mura unui om care nu mai trădește.

Timp de cinci zile nu se arată nici o schimbare. Charlot, istovit, doarme: pe pernă. În odaie, mizeria care bănuie mai tare, pare că intră cu vîntul prin spîrturile acoperișului și ferestrei. În seara a doua, au vîndut ultima cămașă a mamei: în a treia au mai scos rămășițele de lăoa de sub bolnav pentru a plăti pe farmacist. Apoi n'au mai avut ce da.

Morisescu sparge mereu gheața; decât cei doi lei ai lui nu ajunge. Cum frigul a cesta aspru poate ucide pe Charlot, ar dori să înceapă desghetul, cu toate că se teme de el grozav. Când pleacă la lucru, e fericit că vede străzile albe; apoi se gîndește la micuțul care se prăpădește acasă și dorește fierbinte o rază de soare, o a-diere caldă de primăvară care să topască zăpada. Dacă, cel puțin, ar fi înscrisi la biroul de binefaceri, ar avea doctor și doctorii pe de geaba. Mama s'a dus la primărie dar i s'a răspuns că cererile sînt prea numeroase, că trebuie să mai aștepte. Cu toate acestea tot i s'au dat câteva bonuri de pămînt; o cutonă micușcă i-a dat cinci

franci. În urmă, mizeria a început din nou.

În ziua a cincea Morisescu aduce ultima lui pișcă de doi franci. Desghetul a venit și nu mai e nevoie de murca lui. Atunci totul s'a sfîrșit; soba stă mereu rece, pâinea lipsește, rețetele nu se mai duc la farmacie. În odaie cu peretii uzi de igrasie, tatăl și mama tremură de frig în fața mititelului care trage să moară. Doamna Bonnet nu mai vine să-i vadă, pentru că e prea simțitoare și-i face rău. Chirnași celălți trec repede pe dinaintea ulei lor. Câte odată mama, apucată de o criză de lacrimi, se aruncă în pat, își îmbrățișează copilul ca pentru a-l așura și a-l vindeca. Tatăl, îndobitocit, stă ceasuri întregi la fereastră, ridicînd un colț al galului și privind cum se topește zăpada, cum cade apa de pe copercis în picături mari și îngrește strada. Poate că asta îi va face bine lui Charlot.

Într'o dimineață, doctorul declară că nu se va mai întoarce. Copilul e pierdut.

— Vremea asta umedă l'a prăpădit, zice el. Morisescu amenință cerul cu pumnul. Oricum ar fi vremea, tot rău pentru străci! Când era ger, n'avea nici un folos; acum e desghet și e și mai rău. Dacă femeia s'ar învoi, ar aprinde o tavă de cărbuni și s'ar duce toți trei împreună. Așa ar sfîrși-o mai repede.

Cu toate acestea mama s'a dus iar la primărie; li s'a făgăduit că o să li se trimită ajutoare, și astraptă. Ce zi înspăimîntătoare! O răceală de gheață se lasă din tavan; într'un colț, ploaia curge; au pus o găleată să cadă picăturile în ea. Din ajun n'au mîncat nimic, numai copilul a băut o cană de ceai pe care a adus-o portăreasa. Așezat la masă, cu capul între mâini, tatăl stă năuc, cu urechile văzînd. La fiecare zgomet de pași mama alargă la ușă, crezînd că un soț în sfîrșit ajutoarele făgă-

Mica publicitate

De vânzare o prăvălie de aromate cu locuință. O cameră, bucatărie și apartament în Str. Cornel Popescu (f. Edelsbacher) Nr. 13. Péterfi Elek. (940)

La Primăria din **Sâmbăteni** să caute un scriitor pe deplin versat în agențiile notariale, cu un salariu lunar de 1800—1900 Lei. — Notar. (939)

De vânzare un pian negru, scurt. Adresa Str. Baritru 8. (922)

Casa cu două locuințe, una se poate ocupa numaidecât, se vinde foarte ieftin din mână liberă, Arad, Strada Gelu (f. Almos) Nr. 15. (946)

Elev din familie bună, se angajează în atelier de reparat mașini de cusut. BOURNE & CO. Bul. Regele Ferdinand 17. (947)

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Comisiunea de Naturalizari.

Conform art. 22 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre știința aceluia care ar voi să iasă vreo întâmpinare, potrivit dispozițiilor art. 23 din zisa lege:

Domnule Ministru,

Subsemnatul Ioan Szondy, de profesie farmacist, domiciliat în orașul Arad, Strada Consistoriului No. 24, am onoare a vă ruga că în conformitate cu art. 7 din legea p. dobândirea și pierderea naționalității române, publicată în Monitorul oficial No. 41, din 24 Februarie 1924, să-mi acordați cetățenia română.

În sprijinul cererii mele anexează următoarele acte:

1) Declarațiunea autentică prin care renumi la cetățenia maghiară autenticată de notarul public al orașului Arad. 2) Certificatul prefecturii poliției Arad No. 103/925 deveditor de buna mea purtare. 3) Certificatul poliției Arad No. 104/925 prin care se constată decând locuiesc în țară. 4) Certificatul poliției Arad No. 47/925 deveditor că sunt înscris la biroul populației. 5) Una coala timbrată de Lei 50, care se anexează la prezenta cerere.

Vă rog să binevoiți a-mi acorda dispensa de stagi.

Primiți Vă rog Dle Ministru asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

(934) IOAN SZONDY.

Convocare.

Prin aceasta se convoacă **ADUNAREA GENERALĂ** a societății anonime „CRISUL” pe ziua de **12 Aprilie a. c. la ora 2 p. m.**, cu următoarea ordine de zi:

1. Constatarea numărului acționarilor prezenți și a acțiunilor pe cari le prezintă.
2. Denumirea a 2 notari și 2 scrutători.
3. Raportul direcțiunii și a comitetului de supraveghere pe anul 1924 și aprobarea bilanțului.
4. Decidere asupra propunerii direcțiunii cu privire la împărțirea venitului curat.
5. Darea absolutorului direcțiunii și comitetului de supraveghere pe anul 1924.
Tebea, la 25 Martie 1925. (943)

Direcțiunea.

Răspândiți Tribuna Nouă!

Ciorapi

1 păreche cal. superioară de mătăsoasă Lei 85 **BOGYOA**.
1 păreche cal. superioară de aia Lei 105
1 păreche cal. superioară de aia Lei 145 Strada Eminescu 13.

GEZA NAGY

fotograf, se efectuează cele mai moderne fotografii pentru copii, portrete cu cel mai gingaș gust aranjate. Mărituri de fotografii după cele mici, aquarel și pastel în ori ce mărime. Atelierul permanent încălzit. **Arad, Bul. Reg. Maria (fostă Andrássy) Nr. 8.** (860)

În postăvrile bărbătești de primăvară și vară cel mai mare asortiment. Cel mai eficient izvor de procurare. Import direct. (894) **I. SCHUTZ** Arad, Strada Eminescu (Deak Ferenc uca) 28.

Ciment din Gurahont de Portland cal. I-a permanent are în magazie și vinde mai ieftin în mare și mic.

Reprezentanți fabricii din Gurahont:

Kernis Zsigmond și Márton :: Arad

Bulev. Regele Ferdinand Nr. 48 (fost Fa utca în colț).

Telefon 654.

FRANCISC VASS

croitor de dame, își va deschide salonul în 30 Martie, în Str. Cosbuc (f. Wesselenyi) 36. În acest salon se efectuează cele mai fine costume după moda engleză și franceză cea mai nouă, cu prețuri moderate. În tot anul 2—3 luni de zile le poartă în străinătate, aducând de acolo noutățile cele mai actuale. (944)



Salon de lingerie! Execută prompt totfelul de cămași pt. bărbați și dame și orice fel de lucru de mână și broderii. O cămașă bărbătească cu două gulere, execuție de primul rang **Lei 80.** — Sonia lui **Salamon I.** Arad, Str. Brătianu (Palatul Minorilor) etaj II, ușa 26 (942)

Francisc Kovács

fabricant de trăsuri, Str. Mărășesti (f. Kossuth) Nr. 5. Permanent are în magazie trăsuri făcute din nou și reparate. (799)



Vizitați!

Croitoria și postăvrăria tinereții elegante

N. ARITON, Str. Bucur Nr. 14.

Confectionează cu multă eleganță costume civile, militare, precum și taioruri pentru dame, croială ireproșabilă posedând în permanență stoffe engleze și franceze cu prețuri ce desfid orice concurență. (859)

Intercați spre a vă convinge!

Müller I. și Fiul

văpșeste, (838)
spală,
curăță.

rufe de casă cu kg-ul pentru Lei 12.—

SUCURSALE:

Str. Brătianu (f. Weitzer J.) No. 7.

Str. Bănelului (f. Axtalos S.) No. 4.

FABRICA:

Str. Cuza Vodă (f. Tőkös) No. 40.

Opinci de gumă

se poate cumpăra la firma
Eugen Kirschner Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 44. (798)

Adunarea generală a ofițerilor de rezervă

Azi, la 20 Martie, se întrunesc pentru prima dată toate organizațiile ofițerilor de rezervă din întreaga țară într-o adunare generală, care va avea loc în localul Cercului Militar din capitală.

Profitați de această ocazie, pentru a lămurii publicului nostru, ce scop are strângerea rădărilor foștilor luptători, cari și-au dat contribuția jertfii lor pentru înfrângerea vișului nostru secular.

Îndată cu venirea la guvern, în anul 1920, a partidului popularului, se decretase și demobilizarea soldaților, gradelor inferioare și ofițerilor în rezervă. Soldații și gradele inferioare, întorcându-se la vechile lor, fuseseră huproprietăți în urma legii agrare. Ofițerii de rezervă nu li se acordase nici un avantaj, așa, că a trebuit să-i vedem, și la șase luni după demobilizare, o parte însemnată dintre ei plimbându-se pe străzile orașelor, căutând un post modest pe la oficiile de stat. Pentru că așa li se spunea lor în timpul celor mai grele încercări ale neamului românesc, că țara va fi reînnoșătoare aceluia care au știut a pune mai presus de toate realizarea vișului nostru secular. Dar, oficiile de stat erau pline încă tot cu funcționarii vechiului regim; aici-colo câte un funcționar superior român, iar restul tot vechi.

La fel era situația și la oficiile administrative județene și orașenești.

Iată de unde a pornit ideea, ca foștii luptători să se organizeze într-un puternic mănunchiu pentru a desvolta simțământul de solidaritate și camaraderie între ofițerii de

rezervă și în retragere, pentru a lupta la ridicarea situației sociale a ofițerilor de rezervă, înlesnind în același timp statului selecționarea aparatului administrativ, și pentru a contribui la buna alcătuire și aplicarea legilor privitoare la ofițerii de rezervă. Unirea ofițerilor de rezervă, odată constituită va fi în orice împrejurare o rezervă națională pentru spărtarea ideii de patrie și tron.

Pentru că trebuie știut, că atunci, când s'a vorbit de împroprietărea soldaților și gradelor inferioare, trebuia să se găsească necesară și împroprietărea cu lot de casă și grădină și a ofițerilor de rezervă. S'a acordat favoruri ca reducere pe căile ferate diferitelor clase sociale și nu s'a gândit nimica la ofițerii de rezervă. Iar azi tot acești ofițeri de rezervă primesc ordine dela corpurile cărora aparțin, prii cari sunt avizați, că în caz de mobilizare s'a se prezinte cu tot echipamentul militar. Nu-i întreabă însă nimeni, dacă nu echipament militar, ori au cu ce-l procura la nevoie.

Iată puținele din cele multe deziderate legitime ale ofițerilor de rezervă, pe cari guvernul țării va trebui să le realizeze.

Voauș, camarazilor, cari a-ți avut fericirea de a lua parte la prima adunare generală a noastră, vă trimitem salutul nostru călduros, camaraderesc, zicându-vă ca să arătați celor în drept însemnatele deziderate ale ofițerilor de rezervă, ca cel puțin în ceasul al 12-lea să privească cu atențiunea cuvenită la situația foștilor luptători.

D. I. C.

Școala civilă

Școala civilă, în Austria, de pe urma căreia și noi am primit-o și dezvoltat-o, (în proporție mică, însă, în Transilvania) a fost un protest contra retinerii în ignoranță a claselor populare și burgheze.

Scrind despre rostul ei în Prusia, pedagogul herbartian, W. Rein o motivează așa: 1. Acea materie redusă, simplă, care se predă în Prusia, până la anul 1872, devenise o cauză de nemulțumire adâncă socială; absolvenții de patru clase curs primar, intrând în viața practică, ajunseră cunoștințe suficiente, nici pentru cucerirea de cariere mai alese, nici pentru obținerea unui respect oarecare m-i deosebit. 2. Pentru obținerea aceluia respect, egal cu o îndăltare socială, cu o impunere mai înlesnită a celor de jos către cei de sus, cu înălțarea umilirei sociale, se ceru deci un spor îndoit de pregătire școlară. Astfel o orășenească doritoare de cultură și dezvoltare liniștită, care voia să trăiască independent, care nu voia să se arunce în cariere de stat, își ceru stăruitor și obțină școala civilă.

În Transilvania, școala civilă, primi același rol de a modifica cultura burgheză prin înlesnirea de mai bogate cunoștințe și, ca u mare, o putință de muncă sporită. Rezultatul s'a obținut și aici, identic. Fiește mai mult la minorități decât la Români, cari, din cauza lipsei de mijloace, abia târziu și-au putut alcătui ideea lor de școala civilă.

Zic, ideal, pentru că se știe, că pentru a face loc unei realități mai masive de școli de acest fel, s'a început o luptă mare pentru întrebunțarea unui fond cu altă destinație. Anume: se adunase treptat un fond pentru o Academie de drepturi, care era un vis veche al Românilor din Austro Ungaria; guvernul ungur nu lăgădnia însă, creațiuni de acest fel; fondul adunat era amenințat să rămână un fond mort, producător de dobanzi meru capitalizate, nu de cultură. Și atunci Asociația transilvană a decis, ca fondul cel administrat, să-l prefacă în fond pentru o școala civilă de fete. Astfel se născu și prosperă apoi Școala civilă a Asociației. Cu fiecare generație eșită din acea școala idealul culturii „civile” se populariza în Transilvania. Tăra aceasta ține și astăzi la acel ideal. M'am întrebat de ce ține?

În orașele ardelențe, întemiate de străini, în special de Săsi. Românii sunt chemați să ducă o luptă de concurență contra burgheziei minoritare. Tăria acestora nu este numai capitalul străvechi, ci și mentalitatea cea mai potrivită să întărească o burghizie trăind în condițiile modeste ale țării. Mentalitatea aceasta constă în faptul că: burghezul minoritar se complăce în a fi burghiez muncitor, preceptor al condițiilor de existență productivă, calmă, în țara sa, mulțumit de a fi numai atât. Retras din muncă zilei, în casa și familia sa, el găsește timp și interes destul pentru ocupațiuni spre care educația din școala civilă l-a dechis calea. Prin imitarea vechii burghezie stăruie, prin trezirea voinței de a-și face loc alături de lumea astfel gânditoare și astfel muncitoare. Românii ardeleni au socotit să păstreze instrumentul, care s'a dea și la el rezultatele date la stăruie. De aceea s'a văzut mulțimi de școlari și școlărițe înscriindu-se în școlile civile, de unde apoi s'a treacă la educația profesională.

În special în Sibiu, unde modelul străin a stimulat totdeauna și viața românească, alinația spre școala civilă a fost remarcabilă.

Din observările mele reiese, că alinația se datorește conștiinței că pentru a fi un mic burghiez, nu este nevoie de prea mare

adunat era amenințat să rămână un fond mort, producător de dobanzi meru capitalizate, nu de cultură. Și atunci Asociația transilvană a decis, ca fondul cel administrat, să-l prefacă în fond pentru o școala civilă de fete. Astfel se născu și prosperă apoi Școala civilă a Asociației. Cu fiecare generație eșită din acea școala idealul culturii „civile” se populariza în Transilvania. Tăra aceasta ține și astăzi la acel ideal. M'am întrebat de ce ține?

În orașele ardelențe, întemiate de străini, în special de Săsi. Românii sunt chemați să ducă o luptă de concurență contra burgheziei minoritare. Tăria acestora nu este numai capitalul străvechi, ci și mentalitatea cea mai potrivită să întărească o burghizie trăind în condițiile modeste ale țării. Mentalitatea aceasta constă în faptul că: burghezul minoritar se complăce în a fi burghiez muncitor, preceptor al condițiilor de existență productivă, calmă, în țara sa, mulțumit de a fi numai atât. Retras din muncă zilei, în casa și familia sa, el găsește timp și interes destul pentru ocupațiuni spre care educația din școala civilă l-a dechis calea. Prin imitarea vechii burghezie stăruie, prin trezirea voinței de a-și face loc alături de lumea astfel gânditoare și astfel muncitoare. Românii ardeleni au socotit să păstreze instrumentul, care s'a dea și la el rezultatele date la stăruie. De aceea s'a văzut mulțimi de școlari și școlărițe înscriindu-se în școlile civile, de unde apoi s'a treacă la educația profesională.

În special în Sibiu, unde modelul străin a stimulat totdeauna și viața românească, alinația spre școala civilă a fost remarcabilă.

Din observările mele reiese, că alinația se datorește conștiinței că pentru a fi un mic burghiez, nu este nevoie de prea mare

aducă și lumânare. Ei o lasă să facă ce vrea. Când se întoarce, pune miza, împărțind niște cârnăcioari calzi. Și soții Morisseau, înflăcărați, îmbrăcați cu lacrimă lângă mort, a cărui țigărie albă se deslășește în umbră. Soba e plină, e cald și bine. Din când în când, ochii nămei se umplu de lacrimi. Iacără mari li cad pe pâine. Ce căldură li dă lui Charlot! cu câtă poftă ar mânca el cârnăcioari!

Doamna Bonnet vrea să vegheze cu orice preț. Pe la ceasurile unu, când Morisseau a adormit cu capul rezemat de piciorul patului cele două femei fac cafea. O altă vecină, o croitoreasă de optzeci și cinci ani, invitată și ea, cu să nu vină cu mâna goală, aceasta aduce puțin rachiu într-o sticlă. Atunci cele trei femei își beau cafeaua în sorbituri rare, vorbind lucet, povestindu-și întâmplări și morți acelușite, puț a câte puțin ridică vocea. Se tînu cu tranșalea, vorbesc de casă, de muncă, de o crimă săvârșită în strada Nallet. Și din când în când muna se scutură și se uită la Charlot, vroind să se încredințeze că nu s'a mișcat.

Declarațiunea nefind făcută seara, vor trebui să țina corpul mortului toată ziua următoare. Cum n'au decât o oare, trăiesc cu Charlot mănâncă și dorm cu el. Câte odată, îl uită, apoi, când dau iar cu ochii de el, e ca și cum l'a pierdut din nou.

În sfârșit, a treia zi, se aduce cosciugul, mare cât o cutie de jucării, patru scânduri rău date la rîndea, dăruite de primărie în urma certificatului de sărăcie. Și, la drum! se duc la biserica alergând. În urma lui Charlot merge tatăl cu doi tovarăși de lucru înălțați pe drum, apoi mama, doamna

capital; că acest capital mic trebuie să împărțit în două: pentru pregătire și pentru începerea muncii; că pentru începerea muncii, rezervă partea cea mai mică și ea — priu urmăre — micul burghiez nu are nevoie de o școală, care să nu reze prea mult, să nu fie prea scumpă, nu altoască deprinderi mai târziu costisitoare sau care să scutură spre pătrărea căminului venit în contact cu școala ca dusă de mine, aceste idei li sunt cele mai persistente. Deaceia el nici nu înțelege, penitru că nu mai are la dispoziție școala, ce-i pare instrumentul cel mai bun la alegerea aspirațiilor sale.

Forma aceasta de școală corespunde unei cereri a publicului bine orientat spre trebuințele sale.

Să presupunem acum că forma va dispărea: — conținutul ei, tendința ei, propoziția ei dintre teoretic și practic, nu vor să dispară. Publicul îngrijit de viitorul odnaștelor sale, de cucerirea carierelor nădăstă, dar ușor de obținut și de păstrare, vrea să aibă siguranță, că nu-i va lipsi în viitor, drumul cel mai drept și cel sigur spre o așezare economică și culturală în oraș.

Intrucât viața își cere toate drepturile; întrucât viața nu suferă să fie dădă din posibilitățile sale de expansiune, ea va readuce mereu în discuție școala civilă. Fără îndoială o va reduce exemplul, care nu va pieri. Deaceia cred că corpul didactic al școlilor noastre sau al celorle le vor înlocui, care dator să observe bine, toate rezultatele formele vechi și de cele noi, tot ele, acestora în lumea din care se vor alina — și să raporteze autorității și opiniei publice, care au amândouă, interesul și teoria de a merge alături, sprijinindu-se spre binele clientelei școlare și al patriei Sibiu.

Maria Cosma directoare

Societatea „Colegialitatea” a funcționarilor particulari

— Un comunicat —

„Colegialitatea” Soc. Funcționarilor mării de bancă, industrie și comerț din Cluj în vederea transformării sale într-o asociație profesională a tuturor funcționarilor români de bancă, industrie și comerț în Transilvania, a ținut Duminică în 15 Martie a. c. ora 9 p. m. în localul Casei Naționale din Cluj o consfătuire intimă. În această sfătuire, la care a luat parte un număr însemnat de funcționari români de bancă, industrie și comerț, s'a luat hotărârea ca — scopul ce urmărește — începând cu 15 Aprilie a. c. să se scoată o revistă lunară, pentru toamnă să se convoace la Cluj un congres al tuturor funcționarilor români de bancă, industrie și comerț din ținutul Trans-Carpătine a României întregite.

„Colegialitatea”, venindu-i la cunoștință că funcționarii dela întreprinderile economice minoritare din Cluj, în marea lor majoritate de naționalitate străină, s'au constituit într-o asociațiune profesională, careia i-au titlul larg de „Unionea funcționarilor particulari din părțile Ardelențe”, protestează întru acestu titlu, întru cât funcționarii particulari de naționalitate română voiesc să mână și pe mai departe pe baza naționalității și să se organizeze într-o asociațiune profesională a lor. Funcționarii particulari de naționalitate română dela întreprinderile particulare din Cluj, neagă că ar avea ceva a-mun cu aceasta „Unionea funcționarilor particulari din părțile Ardelențe”, și o mează pe aceasta că își în titlul ce li compune: „Unionea funcționarilor particulari minoritari din Transilvania.”

Aceasta pentru orientarea publicului celor vizati.

Bonnet se cealaltă vecină, croitoreasă. Iăcesc, toți în noroi până la glezne. Plouă, dar ceapă e apa de umedă că trunde până la piele. La biserică se face slujbă de mîntuială. Și lor încep gorm-noroiul caldărmăului.

Cimitirul e la dracu în praznic, din de fortificații. Coborăș calea Săntărească, trec bariera, în sfârșit ajung. E un ocol tîns, un mîntălan închis cu ziduri albe. rucile cresc în voie, pămîntul e plin ridicături, în vreme ce în fund călăvăburi subțiri mîrdăresc cerul cu ramelor negre.

Convoul înainteză încet pe pămîntul moale. Acum plouă, și trebuie să se sub răpădă pe un preot bătrîn care se hotărâște să facă dintr'un paracelis. Lot va dormi în fundul gropii obșc. Cămpul e semnat cu cruci răsturnate, cu coroane putrezite de ploaie, câmp de mizerie și de dolu, pusul, mîntălan în ploaie, răsturnat de imbulzeala de cadavre îngrozite de tot și frîgul de prin mahalale.

S'a sfârșit. Pămîntul cade peate Cluj în fundul gropii, și parinții pleacă, li putut să ingenuche în noroiul moale în care li se întindă picioarele. Alina plouă mereu, Morisseau, care mai are franci din cel zece și biroului de blăna pofteste pe camarazi și pe vecine să li predă ceva la o cărciumă. Se așază masă, beau două litri, mîncău o bucată de brânză. Apoi, camarazii, la rădău plătesc și ei alți două litri. Și când s'au întră iar în Paris, e foarte vesel.

Trad. după Em. Zola

Spre înțelegerea intereselor românești

Chestia depozitelor spre fructificare

Arad, 28 Martie.

Iată un număr trecut, al „Tribunei Noii“, care publică niște mărturisiri ale unui român, membru în Consiliul de Administrație al băncii minoritare. Desigur, aceste mărturisiri, precum era de prevăzut, au făcut o impresie profundă în publicul român din Arad, — și un ecou deosebit în presa română. Toate aceste mărturisiri ar putea fi întregite cu altele și mai grave.

În cadrul înținerii conștiinței naționale, de care vibrează spiritual în care este redactat ziarul „Tribuna Nouă“, nu vom uita în zilele de mai la vale, în chestia depozitelor românești depozitate la băncile minoritare.

Înaintea de toate trebuie să rectificăm propunerea, că la băncile minoritare ar fi depozitate numai 20 milioane lei. După cele mai reale calcule, și în baza discuțiilor serioase, ce se au produs în publicul român, arădian, aceste mărturisiri, depozitele românești la băncile minoritare se cifrează cu cel puțin dublul acestei sume, adică cu 40-50 milioane lei. Subsemnatul ar putea spune o singură bancă minoritară, care are cel puțin 20-25 milioane lei, bani românești ca și depozite spre fructificare.

La apărarea ei pare un paradox, dar în fapt este tristă realitate, că desi suntem poporul dominant, elementul român este din punct de vedere economic în inferioritate în Ardeal față de elementul minoritar. Cere se îndoaie nu are decât să cerceze și se va convinge de adevărul acestei afirmațiuni. Conșins de aceste stări, care ne fac cinste, dar pentru a căror schimbare trebuie să luptăm, — trec la concluziile ce se pot trage în mod logic din conștiința noastră, — căci nu pot numi altmăd faptul de a depune modestele noastre capitaluri naționale, în mâinile minoritarilor, cari dispun și azi de mult mai mult decât noi.

În Arad există ca bănci minoritare vre-o 8 independente și trei sursele ca societăți pe acțiuni, apoi două bănci particulare, una de cari noi românii avem două bănci în funcțiune și a treia sub înființare, apoi două sursele plus sucursala „Băncii Naționale“. Dacă deponenții români și ar reține depozitele dela băncile minoritare pentru a le aduce la băncile românești, cu creșterea s'ar putea crea o bancă românească, aproape tot așa de puternică ca și cea mai mare din cele localnice. Făcându-se acest lucru, deoparte s'ar asigura existența la

vre-o 50-60 familii românești (funcționarii băncii), de altă parte în cazul acestei bănci s'ar aduna o altă seamă de români, care ar contribui la armonizarea în structuri tot mai compacte a păturii prole a intelectualilor români din Arad. Afară de acestea, toate aceste capitale ar fi puse la dispoziția românilor pentru trebuințele lor românești. Cu un cuvânt pe lângă faptul că am avea o firmă românească în plus, am avea posibilitatea de a contribui în mod efectiv (cu fașie nu cu vorbe) la mărirea dărilor noastre a elementului român în orașul nostru.

Scutirea acestor capitaluri din mâinile străine o putem ajunge, luminând preoția mea și dăscălimă noastră asupra armărilor ce are, pentru noi Români, depozitarea banilor la băncile minoritare. Zicem preoția și dăscălimă, pentru că ei sunt conducătorii poporului. Aproape președintele, totmai ei sunt cei ce fac pe achiziții de depozite spre fructificare pe seama băncilor minoritare contra unui comision (provi-ziune), ridicat. Avem credința că, dacă le vom evidenția monstruozitatea faptelor lor, și dacă ei nu vor fi achiziții acestor bănci, dacă le vom demonstra pagubele naționale ce rezultă din predarea banilor noștri străinilor ca să lucreze cu ei, acești conducători ai poporului se vor lăsa ușor conșinși și vor sta bucuroși întru ajutorul băncilor românești să ajungă la aceste capitaluri, reclamate din punct de vedere su-prior românesc.

Ca să poată fi însă mai cu efect acțiunea lor, va trebui ca membrii români din Consiliile de Administrație ale acestor bănci, să și părăsească posturile ce le ocupă acum. Dacă și-ar da acestia seama, cât de mult se folosesc băncile minoritare de ei, și la ce acțiuni antiromânești folosesc numele lor, și ar da dimisia fără nici o so-văire. La cele câteva zeci de mii lei, pe cari le iau ei ca tantiemă credem, că nu s'ar auzi. Chiar și dacă ar fi auziți, ar renunța la ei, dacă i convingem, că acele zeci de mii de lei însemnează milioane de lei pagube naționale. Facem apel public la toți cei amintiți în sîrile de mai sus, să și pună mîna pe inimă, și să judece dacă avem dreptate, și dacă da, să ne urmeze. Este doar vorba de o chestie de un deosebit interes românesc, și atunci între noi nu este nici o deosebire.

O conferință interesantă la Palatul Cultural

În ziua de 29 Martie — orele 18 — dl. Lt. Colonel Georgescu seful de Stat Major al Diviziei I cavalerie, un distins ofițer care face cinste armatei noastre, va ține în sala Palatului Cultural o conferință tratând despre „Pacifism și problema dezarmării“. Este un subiect dezbătut azi în coloanele tuturor ziarelor din lume și din experiența acestui distins ofițer am putem decât să invităm.

Convenția de extrădare între România și Bulgaria

„Monitorul Oficial“ din Sofia publică convenția de extrădare și convenția judiciară încheiată între România și Bulgaria, intrând în vigoare la 3 luni dela schimbarea ratificărilor.

Intențiile Germaniei

LAFAYETTE, 27. — După ziarul „Daily Telegraph“ guvernul german ar avea intențiunea să încheie o serie de tratate separate, cu țările aliate, cari o inconjoară.

„Daily Mail“ scrie că ultimele propuneri germane sunt privite de Franța cu neîncredere, însă de guvernul englez cu deplină încredere.

„Morning Post“ afirmă că bucură de încredință a Germaniei, constine o chestiune importantă, asupra căreia Franța și Anglia nu sunt de acord.

Expulzarea polonezilor din Germania

VARȘOVIA. — Referindu-se la convenția dintre Polonia și Germania, semnată la Viena la 30 August 1924, guvernul german a invitat persoanele domiciliată în Germania, cari au optat pentru naționalitatea poloneză, să părăsească teritoriul german până la 1 August 1925. Neexecutarea acestei dispozițiuni atrage după sine expulzarea forțată. Autoritățile și organizațiunile speciale din Polonia au luat toate măsurile necesare pentru a primi pe repatriiați, dată fiind reîntoarcerea lor în masă.

Relațiile ungaro-bulgare

BUDAPESTA, 25. — Ședința partidului guvernamental a primit cu o vie satisfacție comunicarea vice-președintelui, Almasy, că opt deputați ungari s'au asunat pentru finele lui Aprilie la Budapesta, pentru a răspunde la vizita colegilor unguri din anul trecut.

x Concertul elevilor d-lor Bekefy-Szalay, se va ține la 5 Aprilie a. c. în Crucea Albă. (No. 948)

ARTISTICE-CULTURALE

Enescu la Londra

Iată după „America“ din Cleveland (Statele-Unite) cum după serbătorirea maestrului Enescu în acel oraș, conducătorul orchestrei simfonice din Cleveland a fost invitat să dirijeze la Londra, bucățile lui George Enescu.

Orchestra simfonică londoneză a invitat pe conducătorul orchestrei simfonice din Cleveland, d. Sokoloff a conduce în 29 Maiu la Queen Hall, două concerte, primul cuprinzând în program bucăți de ale maestrului Enescu. Acest concert va fi o repetare a celui dela Cleveland, cu orchestra de sub conducerea lui Sokoloff. Într'un articol apărut într-o gazetă d. Sokoloff subliniază însemnătatea vizitei sale și mai ales, a alegerii de către orchestra londoneză, a unui program în care vor străluci lucrările de seamă ale maestrului român. Aceasta e o nouă în-cununare a lui Enescu, de lucrările căruia, Sokoloff pare îndrăgii. Cu ocazia concertului dela Cleveland, la care s'a executat bucăți de George Enescu, pentru prima dată, de când Sokoloff conduce orchestra din Cleveland, conducătorul a ținut să vorbească auditorului.

La al doilea concert al lui Enescu la Cleveland, maestrul a fost prezintat publicului de către Sokoloff, după un discurs eloc-gios al acestuia.

D. Enescu s'a înșpus prin blândețea ce-l caracterizează, prin lipsa de „pozi“ și prin arta sa, care și-a făcut drum în Statele-Unite.

Aceasta o mărturisesc toți acei cari au avut prilejul să-l audă și să-l audă, mai ales ultima sa lucrare: Oedipus.

Sokoloff va pleca din Cleveland în 9 Maiu spre Londra.

Antologia scriitorilor români

Antologia e alcătuită de cunoscutul publicist Ion Clapoteș și cuprinde bucăți alese din scrierile lui M. Cogălniceanu, V. Alez-sandri, N. Bălcescu, Ion Ghica, Al. Odo-bescu, Const. Negruzzi, Gh. Panu, Bogdan Petriceicu Hașdeu, C. A. Rosetti și Cesar Boloc.

Preț 15 Lei și se poate comanda dela Librăria Dieceșană din Arad.

Limitele valutarilor pentru călătorii din România

Ministerul finanțelor a trimis o circulară punctelor vamale prin care li se face cunos-cut, că toți călătorii cari ies din țară, pot avea asupra lor în numerar, în afară de ce-arii sau scrisori de credit, următoarele valute: 2000 franci francezi, belgieni sau lire sterline, 1000 franci elvețieni, 3000 co-roane cehi, 6000 dinari, 10.000 leva, 400 reutenari, 100 dolari, 20 lire sterline sau orice sumă până la contravaloră a 2000 franci francezi.

Aceste sume pot fi luate de către călătorii fără nici o autorizare specială.

Conferința Micii Înțelegeri

E hotărât definitiv cu la prima jumătate a lunii Maiu să se țină la București conferința miniștrilor de externe ai statelor din Mica Înțelegere.

Reorganizarea serviciilor sta-tistice

Comisia de reorganizarea ministerelor, de pe lângă ministerul de finanțe, întrunită sub prezidenția d-lui Violiță Brătianu, a dis-cutat ultima redacție a proiectului de lege relativ la unificarea serviciilor statistice. De asemenea a continuat și discuția asupra proiectului de lege relativ la organizarea serviciilor de contencios.

Parlamentul

Camera Ședința dela 27 Martie 1925

Ședința se deschide la orele 3 d. a. Prezidează dl. M. Orleanu.

În jurul alegerilor dela Gorj

D. G. TATARESCU subsecretarul de Stat al ministerului de interne, răspunzând la întrebarea d-lui St. C. Pop — produsă acum 3 zile la Camera, spune următoarele:

În ședința Camerei din 24 Martie, dl. deputat Ștefan Ciceo Pop a intrat în discuție de interne ce măsuri a luat împotriva capitaniului de jandarmi care a lovit pe candidatul partidului național, dl. Dobrescu și a mai întrebat ce cantă acest ofițer acolo? D-sa a voit să constată, prin comuni-carea d-sale, legenda că alegerea de Senator dela Gorj, s'ar fi făcut în teroare.

D. Dr. Lupu și a înșpus și d-sa o parte din acuzațiile aduse de dl. St. C. Pop.

Sunt mulțumit că e prezent dl. Mihalache. Îl rog să răspundă cu toată sinceritatea dacă a doua zi de alegeri la Gorj, nu mi-a declarat că în tot timpul campaniei electorale care a durat 45 de zile și în timpul primei zile de alegeri a domnit o libertate desăvârșită cum nu a existat nicio dată în țara noastră.

DL M. MIHALACHE. Este exact, cu oare-care rezerve.

DL G. TATARESCU. Sunt mulțumit de răspunsul d-lui Mihalache.

Afirm încă odată: toți reprezentanții opoziției au avut toată libertatea de a-și face campania electorală, iar alegerile au fost efectuate, cu excepția incidentului dela Novaci într-o atmosferă civilizată.

E destul să citesc declarația pe care a semnat-o atât dl. St. C. Pop cât și toți delegații opoziției dela secția de alegeri din Tg-Jiu, a doua zi de alegeri. Iată ce cuprinde ea în rezumat:

Constatăm că în ziua de 22 Martie localul secției de vot a fost vizitat de d. St. C. Pop care a urmărit tot timpul zilei alegerile.

Costatam că libertatea a fost deplină, fără precedent în țară.

Și acum, oamenii de bună credință și făcă sioguri deosebite între spusele d-lui St. C. Pop dela Camera și declarația sem-nată de d-sa la Târgul-Jiu (aoi).

Dar d. St. C. Pop a ridicat un cap de acuzare citind cazul petrecut la Novaci unde un ofițer de jandarmi Popescu ar fi lovit pe candidatul partidului național, dl. Dobrescu înainte de a intra cum s'a petrecut lucrurile în să declarăm că gu-vernul reproba acest act (apl.) la ce ma privește, vă afirm că la Novaci n'a fost primit numele dl. Dobrescu ci și eu, în dubla mea calitate de dragător al Statului și sef al organizației liberale dela Gorj.

Care a fost atitudinea mea? Immediat ce am auzit despre acest caz am ordonat o severă anchetă care să vadă cum s'a petrecut totul.

Din capul locului trebuie să subliniez că dl. Dobrescu a refuzat să compare înaintea comisiei de anchetă ci a trimis o simplă declarație.

Din aocheta făcută reese că dl. Dobrescu a tratat pe căpitanul Popescu cu epitetul „mizerabil“. Sub greutatea acestei insulte căpitanul ceru satisfacție și după ce repetă această cerere și fu din nou refuzat, l-a lovit.

Nu aprob gestul căpitanului, care n'avea drept să și facă sioguri de dreptate, mai ales că trebuia el, cel dintâi să păstreze ordinea.

Pentru aceasta a fost pedepsit cu închisoare și multă disciplină.

Și pentru că nu rămân vre-un dubiu am ordonat un supliment de anchetă la care dacă se vor dovedi noi culpe, pe-deapsa va fi agravată.

Și acum dacă înțerez cu energie violența căpitanului de jandarmi se cuvine să înțerez cu tot atâtă energie actul agresorului moral, dl. Dobrescu, care a adresat insulte unui ofițer în timpul când acesta era în exerciciul funcțiunii.

D. Dobrescu se înștulează la orele de lucru „procurătorul umanității“. Rămâne de văzut dacă acest titlu concordă cu actul d-sale dela Novaci (Apl. iarlitate).

D-nii Argetolanu și Vanda m-au telegra-fiat, în apusul alegeri dela R. Ghin, că for-țele de ordine sunt insuficiente și cereau ajutoare noi.

Și totuși la Reghia erau 200 jandarmi și un batalion de călăi din vânătorii de munte, pe când noi la Gorj n'am avut decât 3 ofițeri de jandarmi pentru ordine și aceasta față de ofensiva misionarilor culturali ai partidului național, toți foști puscăriși.

Iată ro-tul celor 3 ofițeri de jandarmi la alegerile dela Gorj. (Apl.)

Eu înțeleg, însă, rostul comunicării d-lui St. Ciceo Pop.

Era tipărit de disperare al unui partid înfrânt cu desăvârșire.

La Gorj partidul național a fost bătut și de partidul poporului și de țărăniști.

Ori, alegerile dela Gorj cari însemnau în nădejde Partidului Național începutul unei ere de glorie, au fost în realitate, un dezastru, o tragedie.

Ca bun creștin, vă copătesc, domni-lor din Partidul Național, din toată în ma (apl. prelungite.)

D. St. Ciceo Pop, replicând d-lui sub-secretar de stat Tătarăscu, spune că țărani din Gorj sunt săraci.

D. AL. IONESCU: Nu mai săraci ca la moșia d-tale, Chelmer!

D. St. CICEO POP: Mă rog, moșia mea a fost scutită de expropriere, după lege.

D-sa se plânge apoi că ardelenii n'au fost primiți cu simpatie în Oroj.

D. GR. IUNIAN, făcând istoricul alegerii d-lor Gorj, mulțumește armatei și preș-dinților de birouri electorale pentru de-plina lor neutralitate și recunoaște deplina libertate a acestei alegeri, cel puțin în forma lor.

Senatul Ședința dela 27 Martie 1925

Ședința se deschide la ora 3.35, sub președinția d-lui M. Pherekyde.

Pe banca ministerială d-nii: Al. Constan-tinescu, N. N. Saveanu.

Aniversarea unirei Basarabiei

P. S. S. Episcopul JUSTINIAN TECULESCU: Se implinesc șapte ani astăzi, de când scumpa noastră Basarabia s'a unit și a alipit cu Patria noastră.

Oricât de ocupați suntem de prezent și de viitorul, care este cursul lumii, totuși câte un mic popas, câte o scurtă privire înapoi îi prinde bine sufletului.

În drumul istoric al neamului nostru românesc, pe acel drum s'au pus pe vremuri multe semne, multe pietre cari se văd și se știu, dar cel mai mare, cea mai înaltă, ca și trei piramide sunt: Unirea Basarabiei la 27 Martie unirea Bucovinei la 15 Noemvrie și unirea Ardealului la 1 Decemvrie 1918.

Ca episcop al Cetății Albe-Isimil simt îndemnul de a releva însemnătatea mom-nentului și totodată de a spune fiilor mei din Basarabia și fraților mei români din Basarabia că nu poate să fie cu adevărat suflet românesc, acela care ar aduce vre-o cârtire asupra zilei de 27 Martie 1918. Și oricât de noroasă și vijelioasă ar fi o altă zi mai în urmă totuși lumina și seninul acestei zile nu este erant nici unui suflet românesc să-l călărească.

Cred că sunt în sentimentele dv. al tu-turor dacă vici scumpa noastră Basarabia să trăiască și să înflorească în veci, țară românească. (Aplauze prelungite).

Asocierea guvernului

DL Constantinescu ministru al agriculturii și domeniilor: D-lor senatori, guvernul nu numai că poate dar are datoria chiar să se asocieze la învătarea care s'a pronunțat aci de către în-ltul prelat reprezentant al unei părți din Basarabia cu privire la ziua de astăzi, ziua când Basarabia a revenit la Patria noastră. Până în acea zi de 27 Martie 1918 cornava de oțel fărâșită din tunurile dela Plevna era lipsită de trei neamste pe care anul 1918 le-a pus în jurul ei.

În acest sentiment nu un numai pentru ziua de 27 Martie dar și pentru ziua de 15 Noemvrie și acela de 1 Decemvrie 1918 suntem animați, noi toți românii, din toate unghiunile României, dela Tisa până la Nistru, de aceleași sentimente și într'un fră-tesc acord și strigăm cu toți: Să trăiască pe veci România Mare, una și nedespărțită. (Senatul aplaudă în piciorie).

Reforma administrativă

Se intră în ordinea zilei și se reia discuția pe articole a reformei pentru unifi-carea administrativă.

PARINTELE POPESCU BREASTA, la art. 333 privitor la numi ca prefe țitor, cere ca recteții să aibă un titlu academic.

D. N. N. SAVEANU, ministru sănătății, spune că nu totdeauna titlul academic dă și experiența administrativă și priceperea în aplicarea legilor.

De aceea noi am prevăzut pentru prefeți diploma unei școli superioare.

Articolul se votează nemodificat.

Articolele următoare se votează cu mici discuțiuni și modificări neînsemnate.

INFORMAȚIUNI

Delegații aradani la adunarea ofițerilor de rezervă

La adunarea generală a Uniunii Ofițerilor de rezervă, secția județeană Arad, a ținut 2 delegați în persoanele d-lui dr. Ioan Robu, primarul orașului Arad și vice-președinte U. O. R. secția Arad și dl. Mircea Dolge, notar la primăria orașului și membru în Comitetul executiv al U. O. R. secția Arad.

Confiscarea unui ziar studentesc la Cluj

Cluj. — Ziarul „Curentul studentesc“ a fost confiscat, din ordinul preiectului de poliție.

Un prieten al Românilor

Un mare prieten american al Românilor e ală de o săptămână între noi.

Este dl. Charles Upson Clark, profesor universitar, învățat, scriitor, conferențiar. Dl. Clark este un clasic, a fost cățiva ani directorul școlii americane din Roma. După războiu, în tolu luptelor și rivalităților naționale ridicate în contra noastră produce un așezările înscrise în nouile tratate, dl. Clark a fost atras spre România intrigată, care puțin cunoscută în lumea mare și cu deosebire în Statele Unite de peste Ocean.

Cu o lăsață și siguranță nimitoare dl. Clark a învățat limba, istoria și literatura românilor; a alergat și a văzut toată țara. Apoi a scris cariera sa monumentală „Creator românesc“ (România Mare) pe care a publicat-o la New-York în 1922. Apoi a făcut despre și pentru România peste 100 de conferințe în marile centre ale Statelor Unite.

Răsfoind această carte de aproape 500 pagini, bogat și frumos ilustrată, nu știți ce admirați mai mult: cunoștințele largi și călădă despre ființa neamului nostru în trecut și în prezent (autorul a ilustrat expune-rea sa cu bucăți frumoase traduse din poezia noastră populară), ori tonul de căldură și sim-pătenie, cu care ne întâlnim din ne-voșorice destul de rar.

Pentru meritele sale Academia Română l-a ales în 1923 pe dl. Clark membru onorar.

Dl. Clark a făcut acum o călătorie în Basarabia, spre a se documenta prin propria călădă asupra rostului național al provinciei noastre așa de mult răvnită de acela cari a răpit-o la 1812, au ținut-o în întinere, morții culturale și au supt-o până la liberare și întoarcerea ei la sânul patriei noastre.

Dl. Clark s'a înfișat colegilor săi din Academia Română în ședința întâia.

Un român deputat în Scupcină

Ministrul de finanțe Stoladinovici, a re-ounțat la unul din cele două mandate pe cari le-a obținut în alegeri în favoarea can-didatului român Iosia Ion, avocat din Ali-bunar.

Sanțiuni contra vinovaților accidentelor de C.F.R.

Dirrecțiunea generală C. F. R. a comu-nicat direcțiunilor regionale, următoarele:

S'a constatat că unele comisii su-perioare pentru tratarea accidentelor, trimi-t în judecata instanțelor civile pe vinovați, fără să le aplice pedepsele disciplinare cuvenite. Aceste pedepse, considerate ca disciplinare, sunt de ordin administrativ și instrucțiunile C. F. R. prevăd că ele trebuie aplicate indiferent de pronunțarea justiției. În consecință, se pune în vedere acelor co-misiuni, să aplice pedepsele disciplinare pentru faptele constatate, fără a mai aștepta pronunțarea justiției, care aplică pedepse penale, indiferent de cele disciplinare, aplicate de comisiunile superioare.

Congresul demobilizaților

S'a acordat reducere de 75 la sută pe C. F. R.

Dirrecțiunea generală C. F. R. face cunos-cut că conform aprobării ministerului co-municațiilor, pentru călătoria din orice sta-țiune din țară la Galați și înapoi, între 2-4 Aprilie cor., cu trenurile accelerate, persoane sau mixte, a membrilor congresu-lui demobilizaților din țară care va avea loc în Galați în zilele de 5 și 6 Aprilie c., po-sedând certificate de călătorie individuale eliberate de soc. „Filiți apărători ai Patriei“ din Galați, se vor vinde la doare jumătăți de bilete de carton din cele cu preț normal cari vor fi valabile și pentru înapoier.

Certificatele de călătorie în chestiune vor purta semnătura și sigiliul sus numitei so-cietăți, stampila cu viză direcțiunii speciale a serv. comercial, precum și viză stațiunilor de plecare și înapoier.

Aceste dispozițiuni sunt valabile și pe liniile particulare administrate de stat.

Alegerile pentru sovietul din Moscova

Moscova, 52. — Azi au început alegerile pentru sovietul din Moscova.

Deși s'au desăvârșit toate mijloacele de propagandă pentru aceste alegeri, totuși nu se observă o participare mai vie. Se crede că vor lua parte la vot cel mult 70 la sută din alegători.

Ultima oră

In jurul afacerii Zelea-Codreanu

BUCUREȘTI — Rador. In cercurile politice s'a răspândit știrea, că chestiunea (?) studentului Zelea-Codreanu va fi judecată de către tribunalul (?) din Buzău in luna Maiu.

Balfour în Palestina

PARIS — (Rador). Vizita dlui Balfour la Ierusalim a trecut fără vre un incident. Balfour a declarat azi ziștilor, că o Palestină puternică și in-

floritoare trebuie să dorească toată lumea și să sprijinească acțiunea pentru realizarea ei.

Validarea mandatelor în Scupcină

BELGRAD. — Declarațiunile fratelui lui Radici în Camera a dus cu un pas mai înainte deslegarea chestiunii interne. Comisiunea de validare însă cere anularea tuturor mandatelor partizanilor lui Radici. Punându-se la vot șase mandate au fost anulate, între cari și acela a lui Radici. 19 validitate, iar restul de 42 trimise în fața comisiunii de validare.

Economice.

Ploiele în țară

Se știe importanța hotărâtoare pe care ploiele din ultimele zile au avut-o asupra semănturilor de toamnă. Dăm azi situația generală a ploilor pe județe:

Muscel: Plouat bine tot județul. Gorj: Plouat bine tot județul. Bacău: Plouat puțin. Iași: A plouat bine tot județul. Neamț: A plouat bine în unele comune. Olt: A plouat bine și abundent în tot județul. Putna: Plouat bine tot județul. Sibiu: Plouat. Ismail: Plouat bine tot județul. Botoșani: Plouat puțin tot județul. Cahul: Plouat bine tot județul. Vâlcea: Plouat bine aproape tot județul. Cernăuți: Plouat puțin. Tulcea: Plouat bine tot județul. Orhei: N'a plouat de loc. Cetatea Albă: Plouat bine. Buzău: Ploua bine tot județul. Călărași: Plouat puțin. Argeș: Plouat bine. Teleorman: Plouat bine tot județul. Roman: Plouat puțin. Dâmbovița: Plouat bine. Târgu Jiu: N'a plouat. Brăila: Plouat bine tot județul. Tutova: N'a plouat de loc. Turda: Plouat puțin. Covurlui: Plouat bine tot județul. Peches și Cudaibi. Restul județului n'a plouat. Tarnava mică: Plouat puțin. Romanat: Plouat bine tot județul. Dorohoi: Plouat puțin. Fălcuș: N'a plouat de loc. Bistrița: Plouat puțin. Galiacra: Plouat bine. Chișinău: N'a plouat de loc. Fălciuc: Plouat puțin. Trei Scune: Plouat bine. Dolj: Plouat foarte bine. Durostor: Plouat bine. Vaslui: N'a plouat. Tighina: A plouat bine tot județul. Ciuc: Plouat bine tot județul. Făgăraș: Plouat bine. R-Sărat: Plouat bine tot județul. Tarnava Mare: Plouat bine tot județul. Iași: N'a plouat de loc și de mult. Arad: Poate bine. Brașov: Plouat bine tot județul. Bihor: N'a plouat. Mureș Turda: Plouat puțin. Turda-Arieș: N'a plouat. Odorhei: Plouat bine. Suceava: Plouat puțin. Vlașca: Plouat bine tot județul. Soroca: N'a plouat de loc. Hotin: Plouat foarte puțin. Timiș-Torontal: N'a plouat de loc. Satu-Mare: N'a plouat de loc.

Pregătirea legii pentru standardizarea cerealelor

Sa întrunit la ministerul industriei și comerțului, comisiunea însărcinată cu întocmirea proiectului de lege pentru standardizarea cerealelor.

In afară de membrii comisiunii, au luat parte dñii miniștri Vintilă I. Brătianu, Tancred Constantinescu și N. D. Chirculescu.

In urma modificărilor propuse, a rămas ca ministerul de industrie și comerț să dea redactarea definitivă a proiectului de lege respectiv, care va fi supus apoi spre examinarea Consiliului de miniștri.

Nou deciziuni ale Comisiunii centrale fiscale

Comisiunea centrală fiscală de pe lângă ministerul finanțelor, intrându-se azi dimineață a hotărât ca Societățile de economie și ajutor cu mize sociale, să fie trecute în categoria societăților anonime, aplicându-li-se aceleași dispozițiuni.

Colonizări în Banat

Fiind fixată pentru județul Alba de jos ziua de 10 Martie ca ultimul termen pentru primirea la consilieratul agricol a declarațiunilor acelor cari in lipsă de pământ expropriabil, au rămas neimproprietați, dar vor să se mute in altă parte a țării, in Banat, unde cererile lor pot fi satisfăcute, nu s'au prezentat decât 351 din 627 ce aveau dreptul, deși s'a făcut tot posibilul pentru informarea îndestulată a locuitorilor. Din țara Motilor plasa Abruului e reprezentată cu 145 de inși.

Fiecare dintre ei va primi 10—15 jugăre pământ de arat, fâneață, pășune și loc de casă. Colonistii vor locui deocamdată la diferite locuri ai comunei respective până când vor fi in situația să-și poată singuri construi casa de locuit.

Zăcămintele petroliere din Moravia concesionate francezilor.

PRAGA. — O societate franceză, condusă de H. Bordage, a obținut concesia zăcămintelor petroliere din Moravia de sud și Cehoslovacia. Grupul Bordage s'a declarat gata să furnizeze capitalul necesar exploatarei (25 milioane coroane). Societatea va ceda Statului cehoslovac o parte din beneficiu și în schimb i se va acorda anumite drepturi miniere rezervate până acum întreprinderilor miniere de stat.

—oo—

Devizele și valuta.

Rador, 28 Martie

BURSA.

Zărich:	Deschidera:	Inchidera:
Berlin	123.53	123.50
Amsterdam	206.85	206.82
New-York	518.53	518.62.50
Londra	2479.	2479.
Paris	2742.50	2735.
Milano	2120.	2122.50
Praga	1537.50	1537.50
Budapesta	72.	72.
Belgrad	830.	830.
București	241.50	242.50
Varșovia	100.	100.
Viena	73.	73.05

Cursul devizelor București

pe ziua de 28 Martie 1925.

	Cerut:
Paris	11.48
Berlin	—
Londra	1030.
New-York	216.
Italia	885.
Elveția	41.50
Viena	30.
Praga	6.38
Budapesta	—

Valute:

	Cerut	Oferit
Napoleon	800.	—
Mărci	49.	—
Leva	143.	—
Lire otomane	105.	—
Sterline	1010.	—
Francezi	11.30	—
Elvețieni	40.	—
Italiani	8.60	—
Drachme	340.	—
Dinari	332.	—
Dolari	213.	—
Marca poloneză	38.50	—
Coroana austriacă	29.50	—
" maghiară	27.50	—
" cehoslovacă	6.25	—

Reclama

e sufletul

comerțului

Cartofi

prima calitate, de vânzare engros 3.50 lei, endetail 4. lei kgr. Str. Românilor Nr. 7. (Nr. 940)

România
Comitetul școlar județean Arad.

Nr. 366—1925.

(941)

Publicațiune.

Urmând, ca în cursul anului 1925, să se repareze localurile de școli in comunele Gurahonț, Cil, Taut și Milova se aduce la cunoștință amatorilor, că pentru darea in întreprindere a acestor lucrări se va ținea

licitațiune la Prefectura județului Arad, și la primăriile respectivelor comune in ziua de 8 Aprilie 1925 la orele 10 a. m.

In baza devizelor verificate din partea serviciului de Poduri și Șosele, speșele de reparare sunt: la Gurahonț 280.000 Lei, la Cil 175.000, la Taut 200.000 Lei și la Milova 42.500 Lei.

Licitațiunile se vor ținea in conformitate cu prevederile Art. 72 și următorii din legea contabilității publice și cu oferte închise și sigilate.

Amatorii vor depune deodată prezentarea ofertelor și o garanție de 6% a sumelor oferite in nume rar sau in efecte garantate de Stat. Devizele lucrărilor se pot vedea in biroul comitetului școlar județean la Prefectura județului și la primăriile respective in zilele de lucru între orele 10—12 a. m.

Arad, la 21 Februarie 1925.

Presedinte, Prefect,
I. GEORGESCU (ss).

Secretar, V. SPATARU

EXTRAS

din Catalogul editurei „Cartea Românească”

Cărțile se găsesc in toate librăriile din țară. Acolo unde ele nu se află, amatorii le pot comanda direct la „Cartea Românească”, București, Bul. Academiei No. 3, trimițând costul anticipat, prin mandat poștal.

Anghel D.: Poezii. O adevărată operă de pietate literară s'a îndeplinit dându-se la lumină, strănse laolaltă mărgăritarele poetice ale delicatului scriitor D. Anghel. Sunt in acest volum adevărate frumuseți de acelea, ce nu pot fi înfățișate decât in opera marilor poeți ai omenirii. Lei 25.—

Alexandri V.: Poezii. Poeziile barocului dela Mircești, scrise dela 1842 până la moartea sa, sunt strănse laolaltă in această carte. Ca limbă și idei sănătoase poeziile lui Alexandri au darul de a ne oțeli sufletele și de a ne mări dragostea de țară. Lei 30.—

Alexandri V.: Teatrul Vol. I. Ce ce și-a pus tot sufletul pentru întărirea teatrului la noi a fost Alexandri care a scris anume, in acest scop, comedii și scenetele comice, din care amintim: Mama Anghelușă, Kera Nastasia, Șoldan, etc., atâtea comedioare ce învelesc pe toți și sunt cele mai potrivite pentru Teatrele populare. Celelalte volume vor apare succesiv. Lei 35.—

Alexandrescu Gr.: Versuri și proză. Aceasta este singura carte in care sunt reunite poeziile și proza celui ce a evocat cu atăta putere frumusețile trecutului nostru. Aci se găsește vestita „Umbra lui Mircea la Cozia”, aci „Răsăritul lunii la Drăgășani”, „Morzmitelile”, etc., cum și fabulele poetului; iar, la slărsit, o fermecătoare peregrinare prin cele mai frumoase Măntăstiri din țară. Ed. nouă. Lei 30.—

Brătescu-Voinești Al. I.: In lumea dreptății. Întăul volum de adevărate perle literare, eșite din pama mânăstră a marelui nostru, scriitor. Aci dăm peste schițele și nugele sale cele dintău, adevărate comori de artă și de simțire: in lumea dreptății, Paui, Două surori Microbul, Sămbata, Magheranul, Pană Trăsnea Sfântul, etc. Lei 15.—

Brătescu-Voinești Al. I.: Intuneric și lumină. Al doilea volum de nugele și schițe, datorite acestui maestru al prozei noastre, se bucură de aceeași mare trecere printre cititori.

Amintim, pe lângă întâia bucată, următoarele frumuseți: Scrisorile lui Mișu Gerescu, Blana lui Isaia, Călătorului li gade bine cu drumul, Privighetoarea, Neculaișă Minciuna, etc. Lei 15.—

Băgulescu G. Căp.: Zile de energie. Amintiri. Printre puținele cărți bune, inspirate până acum de războiul nostru național, trebuie pusă și aceasta a căpitanului Băgulescu care ne face să trăim aceea viață de neacuzări și primejdii, durată in tranșee de ceice s'au jertfit pentru țară. Lei 6.50

Coșbuc Gheorghe: Căntece de viteză. In această carte sunt strănse într-un mănunchiu poeziile de un vajnic eroism in care „Poetul țărânilor” a cântat isprăvile vitejești ale celor ce și-au vărsat sângele pentru țară la 1877—78. Lei 20.—

Coșbuc Gheorghe: Fire de tort. Aceasta este titlul întâiului șireag de mărgăritare, întâul mănunchiu de poezii al poetului care, dela Eminescu încace, a atins cele mai înalte culmi ale desăvârșirii poetice. Lei 35

Coșbuc Gheorghe: Povestea unei caroane de oțel. O operă in proză a marelui poet, închinată spre slavirea „Marelui Căpitan” care a purtat steagurile țării la isbândă, împreună cu norodul acesta de țărâni, cari pleacă in bălăile chinind și cântând ca la moarte. Lei 20.—

Coșbuc Gheorghe: Ziarul unui Pierde vară. Un alt șireag de nestemate, de o măestrie ajunsă la cea din urmă desăvârșire, cu care a dăruit literatura românească marelui poet. Lei 20.—

Coșbuc Gheorghe: Balade și idile. Întăul volum de poezii cu care marelui nostru Coșbuc și-a făcut debutul in literatură, fermecând pe toți prin puterea de simțire și prin perfecțiunea fără de seamă a tuturor veritabilelor nestemate din acest volum. Lei 25.—

Coșbuc Gheorghe: Războiul nostru pentru neamărnare. O altă operă in proză datorită lui Coșbuc și in care marelui scriitor istorisește pe șart într'un grain avântat, cele mai mișcătoare episoade din Războiul dela 1877—78. Lei 20.—

Creangă I.: Opere complete. In una din cărțile cele mai prețuite și mai gătate de cititori — cartea de povești a marelui prozator Ion Creangă.

Limba neaoș românească, presărată cu multime de expresii luate din gura păpăului, in care sunt așternute operele acestor vigheros scriitor graul curat popular al tuturor povestilor lui, cum și hazul cu caracteristici, le face deopotrivă de dragi tuturor. Lei 30.—

Cazaban Al.: Păcatul Sfinției Sale. In această carte sunt strănse toate mănunchiurile de nugele ale marelui nostru humorist Cazaban in toate stările aceluia cuceritoare putere de observație și aceluia notă muncă ce pune stăpânire pe cititor de îndată ce prinde să citească vre'o pagină de ori unde, din această carte. Lei 20.—

Chilman N. Dr.: Cum să ne apărăm sănătatea. In această carte menită să ne ajute cele mai mari foloase ori cui îi cade mâna, prin sfaturile bune date anume de a ne feri de atâtea molime și boale ce amenință sănătatea. Lei 6.—

Dulfu P.: Gruia lui Novac. Este vestirea faptelor vitejești ale unui din cei mai dragi eroi ai poporului nostru, Gruia lui Novac, cum îl știe tot norodul. Scriitorul povestește cu un avânt din care crescând și într'o limbă curat românească prinsă in haina unui vers curgător, minunate isprăvi vitejești ale lui Novac. Lei 20.—

Dulfu P.: Isprăvile lui Păcălă. In această operă cu care popularul scriitor a dăruit literatura noastră și in care ne prezintă Păcălă, eroul popular al glumelor, ele posed ne fac să râdem cu lacrimi. Aceasta carte a fost premiată de Academia de mână. Lei 20.—

Dulfu P.: Dumnezeu și oamenii. In această tălmăcire a Sfinției Scripturi pe înțelesul tuturor, înfățișată de marelui scriitor popularului scriitor care ne înfățișează într'o viață a Mântuitorului lumii, povestiri versuri curgătoare și de o rară limpeză de geniu, trecerea pe pământ a lui I. Christos. Lei 15.—

Tipografia „Aradul”

aranjată cu cele mai moderne mașini de tipar și cele mai moderne litere pentru pregătirea tuturor lucrărilor aparținătoare acestei branșe, precum: reviste literare, anuare școlare, invitări de cununie, botez, petreceri, bilete de vizită, etc. etc.

Tipografia Aradul S. P. A. ARAD, Bul. Reg. Maria 12. (In curte la dreapta)

A soait tot feiul de noutăți de primăvară și vară, flectăruia e interesu, ca înainte de cumpărare să cerceteze prăvălia de modă GOLDSTEIN LADISLAV Arad, Str. Brătianu 2 (Palatul Minorilor) ciorapi de flori . . . Lei 86.— mănăși de ați . . . Lei 50.— ciorapi pt. băieți cu cele mai efține prețuri (950)